

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 5/11/23

תאריך: 12.12.24

ועדת משמעת לפי סעי' 29 לחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח – 2008

עו"ד נירה דורני בנימין - יו"ר, חברת ועדה
 ד"ר מאיה מנחמי פלקוב - חברת ועדה
 מר לירן אהרון צ'יפר - חבר ועדה

הקובל:

המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות

נגד

הנקבל:

איה עקל ח'טיב

החלטה1. נסיבות הקובלנה:

2. הנקבלת היא קלינאית תקשורת משנת 2015, בעלת רישיון שמספרו הוא 132563.

3. על פי כתב האישום המתוקן בו הודתה, החל משנת 2006 ועד הוצאתה של התנועה האסלאמית מחוץ לחוק בנובמבר 2015, היתה הנקבלת פעילה בה, ועסקה במסגרתה בפעילות של ה"מִנְרָאָבִיטָאָת" הקשורה להגנה על מסגד אל אקצא בהר הבית, פעילות בה המשיכה לעסוק גם לאחר הוצאת התנועה האסלאמית אל מחוץ לחוק.

4. לאחר הוצאת התנועה האסלאמית מחוץ לחוק, פתחה הנקבלת דף FACEBOOK עצמאי על שמה "AYA KHATEEB" (להלן: "דף הפייסבוק") ובאמצעותו עסקה באיסוף תרומות עבור נזקקים תושבי רצועת עזה, כאשר בחלק מהמקרים הסתייעה הנקבלת בעמותות עמותת "לחשוב על האחר-פקר בכירק" שהינה עמותה רשומה בישראל ומטרתה סיוע למזקקים בכלל ובפרט ברכישת תרופות וציוד רפואי לחולים נזקקים, מימון נסיעות לביה"ח, ביגוד, וארגון פעולות תרבות ופנאי לחולים השוהים בביה"ח תקופות ארוכות (להלן: "איסוף התרומות"). הנקבלת אף סייעה לעמותה באיסוף כספים עבור טיפול בחולים תושבי הרצועה.

4. בין השנים 2015-2016, במועד מדויק שאינו ידוע, פנה אל הנקבלת נאדר אבו ג'ראד מרצועת עזה (להלן: "נאדר"), דרך דף הפייסבוק, וביקש את הסיוע שלה עבור חולים תושבי רצועת עזה. הנקבלת הבינה כי נאדר משויך לארגון החזית העממית, ארגון המוכרז כארגון טרור, ובכל זאת נענתה לבקשתו, והחלה להעביר לו, באמצעות שליחים מטעמה ושליח מטעמו, תרופות עבור חולים מהרצועה. עוד במסגרת קשריה עם נאדר, העבירה לו הנאשמת, באמצעות השליחים, ב-10 הזדמנויות שונות, סכומים של 16,000 ₪ בכל פעם, עבור פעילות הומניטארית, סכומים אותם השיגה במסגרת איסוף התרומות.
5. במהלך שנת 2017, או בסמוך לכך, מועד מדויק אינו ידוע, הכירה הנקבלת את פלפל (פעיל חמאס) על רקע סיוע שהגישה לו במהלך אשפוז בתו בבית חולים בשכם. באותה תקופה, ומשנודע לנאדר אודות ההכרות של הנקבלת עם פלפל, סיפר נאדר לנקבלת כי פלפל משויך לחמאס וכי הוא פעיל בכיר בקסאם-הזרוע הצבאית של הארגון.
6. חרף ידיעתה של הנקבלת כי פלפל חבר בארגון המחבלים חמאס וכי הוא פעיל בכיר בזרוע הצבאית של הארגון, היא המשיכה את הקשר עימו, באמצעות שיחות טלפון ובאמצעות התכתבויות דרך הטלפון באפליקציית ה"ווטסאפ" ובהמשך אף בתוכנת העברת המסרים "טלגרם", זאת עד סמוך למועד מעצרה, כפי שיתואר להלן.
7. הנקבלת שיתפה את פלפל בהעברת כספי התרומות לרצועה דרך נאדר ואף סיפרה לו אודות חששה כי הכספים לא מגיעים ליעדם. בהמשך לכך פלפל הורה לנקבלת לנתק כל קשר עם נאדר ועם השליח מטעמו, והנקבלת פעלה בהתאם להנחייתו וניתקה קשריה עם נאדר. משלב זה החלה הנקבלת להעביר לרצועת עזה, באמצעות פלפל, תרופות וציוד רפואי לחולים שפנו אליה דרך דף הפייסבוק שלה.
8. בהמשך לאמור, הקשר של הנקבלת עם פלפל הלך והתחזק, ופלפל סיפר לנקבלת אודות פעילותו במסגרת תפקידו הבכיר בזרוע הצבאית של החמאס, לרבות השתתפותו בקורסים צבאיים סודיים של הארגון. פלפל אף שלח לטלפון הנייד של הנקבלת תמונות שלו וביניהן תמונה שלו כשהוא לבוש בחליפה צבאית ותמונה נוספת כשהוא חמוש, והנקבלת מחקה את חלקן על מנת להסוות את קשריה עם פלפל.
9. בשנת 2018, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, אמר פלפל לנקבלת כי מהיום היא תעבוד עם החטיבה הצפונית של הקסאם-הזרוע הצבאית של החמאס.
10. במשך כשנתיים, עד מועד מעצרה של הנקבלת ב-17.02.20, הסכימה הנקבלת לבצע משימות שונות שהטיל עליה פלפל, בידעה כי הוא פעיל בכיר בזרוע הצבאית של החמאס, ובידעה כי יש בחלקן של המשימות כדי לסייע לפעילות הארגון או לקדמה. על רקע הסכמה זו, ביצעה הנקבלת משימות שונות לבקשת פלפל, הכל כפי שיפורט להלן.
- א. במשך תקופה של כשנתיים, בין השנים 2018-2020 עד סמוך למועד מעצרה של הנאשמת, העבירה הנקבלת לפלפל, על פי בקשה שלו, סכומי כסף על בסיס חודשי בסכום כולל של כ-100,000 ₪ (להלן: "סכומי הכסף"). פלפל אמר לנקבלת כי סכומי הכסף מחולקים על ידו לשלושה חלקים: חלק אחד מועבר לפעילות של הקסאם, חלק שני מועבר לחולים ברצועה, וחלק שלישי נשמר אצלו למקרים דחופים, הן למקרים רפואיים דחופים והן לצרכים דחופים

ב. את סכומי הכסף קיבלה הנקבלת מתורמים במסגרת פעילותה באיסוף תרומות, כשהיא

מציגה בפניהם מצגי שווא לפיהם הכספים מיועדים רק לנזקקים ברצועת עזה ומבלי שאמרה להם כי הכספים יועברו בחלקם גם לפעילות הזרוע הצבאית של החמאס.

ג. הנקבלת דאגה להעביר את סכומי הכסף לשליחים תושבי מזרח ירושלים (להלן: השליחים") אשר העבירו אותם לידי פלפל ברצועת עזה, וזאת בדרכים שונות ובמטרה להסוות את ייעודו האמיתי של הכסף. הנקבלת דאגה להעביר את סכומי הכסף כאמור ביודעה כי פלפל פעיל צבאי בכיר בחמאס וביודעה כי פלפל משתמש בחלק מהכסף לצורכי פעילות צבאית של הארגון. באופן דומה העבירה הנקבלת ציוד רפואי וכן סכומי כסף של 16 אלף ₪ למימון הוצאות דלק לאמבולנס.

11. בשנת 2019 במועד לא ידוע במסגרת קשריה של הנקבלת עם פלפל הכירה את חלאווה שהזדהה במספר שמות ואמר לנקבלת כי המדובר בפעיל בכיר במודיעין (מוחבראת) של הקאסם – זרוע צבאית בחמאס. לצורך התקשרותם הורה הוא לנקבלת להתקין במכשיר הסלולארי הנייד שלה את תוכנת המסרים המהירים הטלגרם וזו נענתה לבקשתו.

12. יום לאחר התקנת התוכנה פנה אליה חלאווה שוב באמצעות הטלגרם תוך שהוא מגדיר את ההתכתבויות עמה כ"מחיקה אוטומטית" וזאת בידיעה מתוך מטרה להסוות את הקשר וההתכתבויות ביניהם. חרף ידיעתה כי חלאווה הוא פעיל בכיר במודיעין של חמאס היא המשיכה את הקשר עימו עד סמוך למעצרה. חלאווה מצידו אמר לנקבלת כי היא משלהם וכי הפעילות שלה היא במסגרת "דיהרד אל מאל", כלומר סיוע כספי לפעילות הארגון.

13. ואכן במסגרת קשריה עם חלאווה העבירה הנקבלת לארגון חמאס רכוש וכספים ובמקביל נותרה בקשר עם פלפל וסייעה אך לו ולארגון.

15. ב-2018, העבירה הנקבלת לחלאווה סכום כולל של 30 אש"ח במספר הזדמנויות לשם רכישת מחרטה וזאת לאחר שהסביר לה כי המדובר במכשיר רגיש לחריטת ברזל. את הכסף אספה באמצעות תורמים להם הציגה מצג שווא לפיהם הכספים מיועדים לנזקקים ברצועת עזה.

16. בסוף שנת 2019, ביקש פלפל לרכוש כ-30 מעילים מחנות בגדי עבודה בשכם (להלן: "המעילים"). פלפל העביר לנקבלת תמונות של המעילים וכן רשימת מידות וכתובת של החנות בשכם. הנקבלת שהבינה כי המעילים נועדו לבכירים בזרוע הצבאית של חמאס דאגה לרכישת המעילים באמצעות מתנדבים שלא ידעו אודות ייעודם כשהיא מציגה בפניהם מצג שווא כי הם מיועדים לנזקקים.

17. בהמשך לכך דאגה הנקבלת להעביר את המעילים לפלפל באמצעות חולים, תושבי הרצועה, אשר ביקרו בארץ למטרות טיפול ועם חזרתם לעזה העבירו את המעילים לפלפל. באחד המקרים בחודש דצמבר 2019, פנתה הנקבלת להודא מנצור, תושבת רצועת עזה, בנכנסה לארץ בליווי בתה החולה לצורך קבלת טיפול רפואי עבור הבת, וביקשה ממנה להעביר אל רצועת עזה בגדים, כאשר היה בכוונתה להעביר באמצעותה חלק מהמעילים. הודה שחששה מההעברה, בירבה לבקשה ואמרה לנקבלת כי היא בדקה זאת מול גורמי הביטחון הישראליים והם אמרו לה כי מותר לה להכניס לרצועת עזה תרופות וחלב בלבד.

18. בסוף חודש ינואר 2020 פנתה הנקבלת שוב להודעה באותו העניין ומזו סרבה, הפעילה עליה הנקבלת לחץ באומרה כי היא תגרום להפסקת הסיוע הרפואי לבתה החולה של הודא אם היא לא תשתף איתה פעולה. על רקע האמור נאלצה הודא לשתף פעולה עם הנקבלת והעבירה 13 מעילים אשר קיבלה עם שליח מאת הנקבלת בבית החולים איכילוב ובעת הגיעה לרצועת עזה העבירה לפלפל את המעילים.

20. בתחילת חודש דצמבר 2019, התבקשה הסכימה הנקבלת לרכוש עבור הקאסם – הזרוע הצבאית של חמאס, 3 מכשירי גלאי גז לחל מוקף. המדובר במכשיר שנועד לשמור על בטיחות עובד. מכשיר זה נועד כאמצעי מניעה לעבודה בחללים מוקפים שבהם יש חשש להתנדפות חומרים מסוכנים ואדים רעילים כגון: מנהרות, תעלות ביוב, מרתפים, הטענת ספינות וכדומה. במסגרת זו פרסמה בדף הפייסבוק תרומה לרכישת המוצרים וכאשר פנו אליה הציגה מצג שווא כי המדובר בציוד עבור אמבולנסים והצלה. הפונה אמר לנקבלת כי לא מדובר בציוד אמבולנסים וכי קיים חשש ממשי כי ציוד זה יגיע לארגון החמאס. הנקבלת המשיכה בשלה ולבסוף כאשר חששה כי המשך עיסוקה בעניין זה יחשוף את קשריה עם החמאס היא חדלה מכך.

21. בשנת 2020 העבירה כספים לפלפל עבור מחלקת טיפול נמרץ בביה"ח כמאל עדואן, ביודעה כי מדובר בבי"ח בו יש אגף צבאי והבינה כי הוא משמש גם לטיפול בפעילי חמאס ושוב השיגה את הכספים באמצעות הסוואה לתרומה למטרות הומניטריות.

22. בפברואר 2020 רכשה 3 מצלמות קאנון ביודעה כי ישמשו את ארגון בטרור. בהמשך העבירה אותן לאדם (מועתז) כשהבינה ממנו להעבירן אל לרצועת עזה כי לא ניתן יהא להכניסן וביקשה ממנו למכור אותן. בעקבות מעצרה השליך מועתז את המצלמות.

23. ביום 6.3.23 הנקבלת הודתה והורשעה בעבירות פליליות לרבות עבירות ביטחוניות חמורות שביצעה עבור ארגון החמאס אשר כוללות:

א. מגע עם סוכן חוץ (2) מקרים, לפי סעיף 114 לחוק העונשים התשל"ז – 1977.

ב. איסור פעולה ברכוש טרור (מספר מקרים) לפי סעיף 32(א)(3) לחוק מאבק בטרור, התשע"ו – 2016.

ג. ניסיון לפעולה ברכוש טרור – לפי סעיף 32(א)(3) לחוק מאבק בטרור וכן סעיף 25 לחוק העונשין.

ד. קשר לפעולה ברכוש טרור, לפי סעיף 499 לחוק העונשים וכן סעיף (א)(3) לחוק המאבק בטרור.

ה. קבלת דבר במרמה (מספר מקרים) לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

24. ביום 15.8.23 נגזר דינה של הנקבלת ל 45 שנות מאסר בפועל וכן הושתו על הנקבלת עונשים על תנאי ופיצוי כספי של 25,000 ₪.

25. ביום 29.11.23 ניתן כתב קובלנה נגד הנקבלת ועל פיו הואשמה הנקבלת כי במעשיה המתוארים לעיל הנקבלת נהגה בדך שאינה הולמת את מקצוע קלינאות תקשורת והורשעה בפסק דין סופי בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין היא ראויה להיות בעלת תעודה במקצוע בריאות - סעיפים 27 (1) ו- 27 (8) (חוק להסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, תשס"ח- 2008. לכתב הקובלנה צורפו כתב הקובלנה המתוקן, הכרעת הדין וגזר הדין.

26. ביום 4.11.24 התקיים דיון בנוגע לקובלנה ובו השתתפה הנקבלת באמצעות הזום עקב הוראה של שירות בתי הסוהר כי לא תוכל להשתחרר לשם קיום הדיון וכי תוכל להשתתף בדרך זו בלבד.

27. בא כוח הנקבלת הודה בסעיפי הקובלנה אולם טען לעניין העונש אשר התבקש וכי הוא חמור מידי וניתן להסתפק בהתלייה עד שהנקבלת תשתחרר ותוכל לטעון פיסית בפני הוועדה.

28. במסגרת הדיון הוסכם כי הוועדה תקבל את פלט דין משמעותי צאת שירות בתי הסוהר וכי ב"כ הנקבלת יוכל לטעון לגביו וכן להשלים מסמכים לאחר מכן ואכן הוגשה השלמת מסמכים וטענות ביום 5.12.24.

29. טענות ב"כ הקובל:

30. ב"כ הקובל טען כי, יש להסתכל על מעשיה של הנקבלת בשני היבטים, האחד העבירות הביטחוניות החמורות בהן הורשעה הנקבלת והאחר התנהגותה של הנקבלת מול האמא שהכניסה את בתה לטיפולים בארץ והכנתה לשתף פעולה ולהעביר את המעילים לחמאס בניגוד לרצונה ותוך איומים כי תגרום להפסקת הטיפול לבתה החולה.

31. בהתנהגות הנקבלת מול האמא, רואים מימד של העדר הומניטריות בסיסית, ערכיות בסיסית, ולמעשה סחיטה של האם שבתה חולה כדי לבצע עבירה בטחונית.

32. כל אחד מהרכיבים, העבירה בטחונית וההתנהגות מול האם וסחיטתה, הנם חמורים יחד ולחוד ומקנים בחומרתם אף כל אחד לחוד את שלילת רישיונה של הנקבלת לצמיתות.

33. ב"כ הנקבל הצג תקדים עדכני לתמיכה בעמדתו. ד"ר אחמד זהרה שרישיונו נשלל 10 שנים כאשר שם בניגוד לכאן נטען כי המקרה פחות חמור. שם הקשר עם החיזבאללה היה ב 22 תקופות שונות כאשר באחת כמעט ולא הועבר מידע ואילו בשניה העביר בניגוד לרצונו. אף שמקרה זה חמור הרי שהמקרה של הנקבלת חמור יותר והקשר עם החמאס אינטנסיבי יותר.

34. עוד נטען כי, הנקבלת לא הביעה חרטה באף מועד ולרבות כעת וכן לא לקחה אחריות על מעשיה. בעמוד 12 לגזר הדין מציין זאת ביהמ"ש ואף בתזכיר שירות המבחן שהוצג לו.

35. הנקבלת סייעה באופן אינטנסיבי לארגון טרור בדרך שברור כי היא מזוהה עם הרגון ומטרותיו וכוונותיו ולא הביעה אף חרטה ולא ניתן להסתפק במקרה כזה ולומר טעית. החרטה ולקיחת האחריות צריכים לבוא לידי ביטוי מעשי חיצוני כגון לפרסם את החרטה שלה לחברים, לסביבה, ברשתות החברתיות בייחוד אחרי ה 7.10.23.

36. ב"כ הקובל הצג הודעה של ממשלת ישראל לפיה הנקבלת מצויה ברשימה של החמאס המיועדת לשחרור במקרה של עסקה עם החמאס. הנקבלת לא הודיעה לממשלה כי מדובר בטעות, כי היא אינה חמאסניקית, ולא מוכנה להשתחרר בעסקה חמאסניקית.

37. לנקבלת קיימים מספר הליכים משמעותיים בכלא כולל העמדה לדין משמעותי בכלא עקב התנהגותה.

38. לאור כל אלה מבקש ב"כ הקובל לבטל את רישיונה של הנקבלת לצמיתות.

39. טענות ב"כ הנקבלת:

40. הנקבלת מצויה בכלא ויש להעידה בצורה בלתי אמצעית שתוכל לבוא ולשטוח את טענותיה פיסית מול הוועדה. לכן מציע כי תינתן השעיה זמנית 35 שנים ואז לאחר שחרורה תוכל לבוא בפני הוועדה ולטעון. לאחר שתתחיל הליך שיקומי יש להחליט ולהתיר.

41. הנקבלת הביעה חרטה בפני ביהמ"ש וגם כאן היום היא מבקשת להביע זאת. היא יודעת שעשתה מעשים חמורים והצטערה עליהם. ביהמ"ש גם התירשם מהחרטה שלה.

42. ב"כ הנקבלת הסביר כי אינה יכולה להביע חרטה באופן מעשי פומבי מכיוון שהיא לא נפגשת עם עו"ד ואף אחד ולכן גם לא יכולה להוציא מכתב למשרד הבטחון להוציאה מהרשימה. יחד עם זאת, במועד מאוחר יותר הודה כי נפגש עם הנקבלת.

43. יש לאבחן את מקרה ד"ר אחמד זהרה ששם המקרה חמור יותר. במקרה שם הרופא שיתף פעולה עם חיזבללה והעביר להם מידעים שונים. הורשע 55 שנות מאסר ואילו הנקבלת רק 45 שנות מאסר. הוא סירב להביע חרטה. חזקה על ביהמ"ש שהוא ידע מה חמור ומה לא חמור ואם השית על דר זהרה 5 שנים ואילו לנקבלת 4 שנים הרי שהקל עימה. כבוד השופט בדימוס סטרשנוב במקרה זה קבע כי ד"ר זהרה יקבל השעיה של 10 שנים למרות שהוועדה סברה כי יש להשית עליו 6 שנות השעייה בלבד ואילו ב"כ הקובל ביקש ביטול הרישיון לצמיתות.

44. ביטול הרישיון לצמיתות מהווה פגיעה בפרנסה ופגיעה בזכות יסוד על פי חוק יסוד חופש העיסוק. שלילה לצמיתות אינה מידתית. אם סטרשנוב נתן 10 שנים יש לתת כאן 5 שנים ואם יתברר כי לא למדה את הלקח אז לשלול לצמיתות אולם כעת זה לא ראוי, היא משלמת כעת עבור מעשיה. יש לתת לה הזדמנות שניה ולתת לה תקווה.

45. אחת מהמטרות של העונש זה הרתעה שאילולא כן היו נותנים לה מאסר עולם. כאן נתנו 4 שנים וחזקה ששקלו את הנסיבות.

46. לגבי ה-7.10.23, אין להאשים את הנקבלת בכך שהרי גם ראש הממשלה נתן לפני ה-7.10.23 מזוודות כסף לחמאס. נטען כי, כולם התייחסו אחרת, התפיישה היתה אחרת. גם ראש הממשלה סבר אחרת. במשך שנתיים היא היתה במעקב של השב"כ והם לא עשו כלום מכיוון שלא סברו שהיא עושה משהו חמור. היום כולם מפוקחים יותר.

47. שלילה לצמיתות זו סטיגמה על החיים של הנקבלת.

48. הרשימה של הממשלה בה היא מופיעה נעשתה באופן חד צדדי והיא לא לקחה בה חלק.

49. הנקבלת עצמה העידה באמצעות הזום כי, היא לא משתייכת לארגון החמאס לא אז ולא עכשיו. טענה כי היא יכולה להסביר את הדברים ורק רצתה לעזור לעניים במעילים וחלב. טענה כי היא לא קיבלה טובת הנאה לעצמה אלא פעלה לאחרים בלבד. עוד טענה כי, עכשיו היא מבינה אולם לפני כן לא ידעה את המשמעות של הדברים ולא ידעה נזק זה יגרום לה ולכן לא תעשה זאת בעתיד. היום היא תהיה זהירה ומה שחשוב לה זה המשפחה ולא תתעסק בדברים שלא ידועים לה.

50. הנקבלת עוד טענה כי התנאים שלה בכלא קשים מאוד וכי היא לא קשורה לרשימות של הממשלה.

51. דין והכרעה :

52. בעש"ם 3666/06 אחמד חסן אסדי נקבע - :

"תכליתם העיקרית של דיני המשמעת הינה לקבוע נורמות התנהגות ראויות לעובדי מדינה ולמנוע סטייה מנורמות אלה העלולה לפגוע בתפקודו התקין והיעיל של שירות המדינה, ולערער את האמון שהציבור רוחש לשירות הציבור ולעובדיו ... נוכח תכליות אלה, ובשונה מן הדין הפלילי, מטרת הדין המשמעתי אינה מכוונת להענשת העובד; היא נועדה להגן על השירות הציבורי מבחינת רמת תפקודו ומהיבט השמירה על דמותו ותדמיתו בעיני הציבור. תכליות אלה מושגות באמצעים שונים, וביניהם - הרחקת עובדים שתפקודם פוגע בשירות הציבורי; הרתעת שאר עובדי השירות הציבורי מפני התנהגות החורגת מהנורמות הראויות; והעברת מסר כללי לציבור הרחב בדבר הקפדתה של מערכת אכיפת החוק ודיני המשמעת על יושרתו של השירות הציבורי ורמת תפקודו. תכליות אלה מכוונות את אמצעי השמעת הנגזרים בדין המשמעתי... בחירת אמצעי המשמעת מושפעת, בד בבד, גם מנסיבותיו האישיות המיוחדות של העובד שדינו מתברר... נוכח תכליתו המיוחדת של דין המשמעת, באיזון שבין האינטרס הציבורי באכיפת נורמות המשמעת בשירות הציבורי, לבין ההתחשבות בנסיבותיו האישיות של העובד, ייתן בדרך כלל משקל מיוחד לאינטרס הציבורי" (פרשת כתב, בעמ' 93; עש"מ 7778/00 ועקנין נ' נציב שירות המדינה, תק-על 2000)4(428; פרשת ברוכין, בעמ' 703, 718; עש"מ 10129/01 מדינת ישראל נ' גניש, תק-על 2002)1(492, פיסקה 3; פרשת שילה, בעמ' 370; פרשת לוי, בעמ' 846; עש"מ 5271/03 סדיקוב נ' מדינת ישראל, תק-על 2003)3(1076).

53. הנקבלת הודתה והורשעה על פי העובדות אשר פורטו לעיל ובכתב האישום המתוקן ואין ועדת המשמעת מהווה ערעור על ביהמ"ש. אומנם תמצתנו חלק מהמקרים המופיעים בכתב האישום המתוקן, אולם די לראות בעובדות שפורטו כי מעשיה של הנקבלת חמורים מאוד והקשר עם גורמים בכירים בארגון החמאס היה אינטנסיבי ופעיל מאוד.

54. הנקבלת ידעה והבינה את מעשיה והוסברו לה הצרכים לשמם היא מגייסת את הכספים והציוד ובהם גיוס כספים לפעילות החמאס, גיוס כספים לרכישת מחרטה של ברזל, רכישת מצלמות, ציוד רפואי ותרופות, ניסיון לרכוש גלאי גז למנהרות (שלאחר שחששה כי תחשף חדלה מכך), רכשה מצלמות (אם כי אלה לא נמסרו מחשש כי תחשף ולכן הורתה על מכירתם) וכן העברת מעילים לארגון החמאס.

55. הנאשמת העבירה כ-340,000 ₪ באמצעות שליחים, תוך שהשיגה את הכספים מתורמים להם הציגה מצגי שווא לפיהם הכספים מיועדים לנזקקים ברצועת עזה וכן שינעה תרומות על ידי שליחים. במילים אחרות, אין מדובר במקרה חד פעמי או שולי, אלא בסיוע ממשי וממושך לארגון טרור רצחני, תוך שימוש ציני ופסול במעמדה כפעילה חברתית מוכרת.

56. הנקבלת הגדילה לעשות ואף איימה על אם של חולה על מנת לסחוט אותה לשנע מעילים לרצועת עזה בידעה כי הם מיועדים לגורמים בחמאס וכי הדבר אסור על פי החוק.

57. הנקבלת היתה בקשר עם גורמים מארגון החמאס ופעלה להסוות את קשריה ומעשיה בין אם על ידי גיוס התרומות כביכול לנזקקים בעזה ובין אם בהתכתבות באמצעות הטלגרם כפי שהוסבר לה ובין אם בניסיון להפטר מצידו לאחר שהבינה כי לא תוכל להעבירו לרצועת עזה.

58. הנקבלת לא חדלה ממעשיה והיתה ממשיכה בהם אילולא נעצרה.

59. כאמור בעמוד 9 לגזר הדין שניתן בעניינה של הנקבלת ביום 15.8.23, הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בעניינה הם בעיקר סיכול ומניעת עבירות טרור, הגנה על שלום הציבור ובטחונו ובטחון המדינה. נוסף לכך כי הנקבלת לא בחלה באף אמצעי לרבות קבלת דבר במרמה וסחיטה באיומים של אם של חולה על מנת לממש את פעילותה ומבוקשה.

60. גם לאחר שנעצרה, הנקבלת לא גילתה שום חרטה אמיתית. ביהמ"ש מציין זאת בעמ' 12 לגזר הדין תוך פירוט תזכיר המבחן אשר הובא בפניו הכולל התרשמות זו. יצוין גם כי, אף בפני הועדה לא הביעה בנקבלת חרטה כנה למעט חרטה על הנזק שגרמה לעצמה דהיינו המאסר שנגזר עליה, הריחוק ממשפחתה והתנאים הקשים הקיימים לה לטענתה בכלא בישראל.

61. לחרטתה של הנקבלת אין שום ביטוי אמיתי חיצוני וכנה. אף אם הביעה צער כל שהוא הרי שהיה עליה לעשות זאת באופן פומבי אשר מעיד על כוונותיה לרבות טענותיה כי אינה משתייכת לארגון חמאס. על אף שלנקבלת היתה האפשרות לכך, שכן נפגשה עם באי כוחה, הרי שלא ביקשה מהם לפנות במכתב בהול לשם הוצאתה מהרשימה של אסירים המשתייכים לארגון החמאס אשר מיועדים לשחרור במסגרת עסקה עם ארכון החמאס למרות שלפי טענותיה היא אינה משתייכת לארגון החמאס.

62. העדר החרטה ואי ההפנמה באים לידי ביטוי בין היתר בפלט הדין המשמעותי בו נזכרות 11 עבירות משמעת אותן עברה הנקבלת בעת מאסרה במועדים שונים ועמדה בגינם לדין משמעותי בבית הכלא.

63. הננו סבורים כי לא ניתן לטעון מחד כי עבירות המשמעת הן קבוצתיות ורגילות בעוד מאידך מועלית טענה בהרחבה על ידי באי כוח הנקבלת כי, היא משלמת את חובה בתקופת מאסרה. אילו הפנימה הנקבלת את ההשלכות ממעשיה היה עליה לציית לרשויות בעת מאסרה ולא לעבור עבירות רבות כל כך המהוות פעולות אסורות על פי חוקי בית הכלא.

64. לא קיבלנו גם את הטענות לפגיעה בזכויותיה על פי חוק חופש העיסוק. ב"כ הנקבלת טען כי ככל שיושת על הנקבלת עונש של ביטול הרישיון לצמיתות יפגע חופש העיסוק שלה על פי החוק בצורה לא מידתית וכן תחול פגיעה נוספת עקב הסטיגמה שתיווצר מכך.

65. ראשית, נציין כי, חוק יסוד חופש העיסוק התשנ"ס – 1992 קובע בסעיף 3 כי:

"אין פוגעים בחופש העיסוק אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש, או לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו."

66. אין חולק כי החוק להסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, תשס"ח- 2008 מכוחו פועלת הועדה הינו חוק העומד בתנאי פסקת ההגבלה ועל פיו קיימים מדרג של עונשים אשר ניתן להשית על הנקבלת על פי דין.

67. האם ביטול רישיונה של הנקבלת לצמיתות מהווה עונש שאינו מידתי? איננו סבורים כך. כפי שיפורט בהרחבה להלן, התשובה לכך נעוצה בחומרת מעשיה של הנקבלת, במתחם הענישה ובשיקולים הקיימים לקולא או לחומרא בכלל ובדין המשמעותי בפרט.

68. אין חולק כי מעשיה של הנקבלת חמורים, והשלכותיהם ותוצאותיהם ניכרות היטב בייחוד לאחר ב7.10.23. אף אם לא תלינו את שיקולינו במועד זה הרי שלא ניתן להתעלם ממנו ומההשלכות ההרסניות של פעילותו של ארגון החמאס עימו שיתפה פעולה הנקבלת באופן רציף משנת 2015 ועד לשנת 2020 עד שנעצרה.

69. לא מצאנו שיקולים לקולא במקרה זה כפי שהזכרנו לעיל. נראה כי היה על הנקבלת לחשוש יותר מהסטיגמה שתגרם לה עקב מעורבותה בפעילות ארגון טרור רצחני מאשר הסטיגמה שתגרם לה עקב ביטול הרישיון לצמיתות.

70. גם שהותה של הנקבלת בכלא אינה עומדת להגנתה בייחוד כאשר הנקבלת אינה מפגימה את מעשיה ואינה מתחרטת עליהם בצורה כנה ופועלת כל העת להפר את חוקי הכלא בו היא מצויה.

71. אשר למתחם הענישה, לעניין זה טענו הצדדים כל אחד לעמדתו בנוגע להכרעה שניתנה בעניינו של ד"ר זהארה. לאחר שקראנו את ההכרעה, הננו סבורים כי למרות שנגזר על ד"ר זהארה עונש של 5 שנים ואילו על הנקבלת 4 שנים הרי שאין בכך כדי לקבוע מסמרות לגבי ההליך המשמעותי.

72. ראשית, נציין כי, מבחינה עובדתית ומשמעותית אין המקרים זהים.

73. עונשו של ד"ר זהארה הוחמר מבחינת הישיבה בכלא בשנה אולם עונשה של הנקבלת הוחמר מבחינת העונשים הנלווים לרבות תקופות על תנאי ממושכות וגובה הקנס.

74. במקרה שם המדובר בפעולות שהתרחשו בשני גלים כאשר ביהמ"ש מצוין כי בגל השני הפעולות היו בניגוד לרצון ד"ר זהארה וכי בחלק מהמקרים המידע שהעביר ד"ר זהארה לא קיבל כלל התייחסות. בקובלנה כאן גם מדובר באין ספור התקשרויות והעברת סיוע כספי וציוד לפעילויות של ארגון החמאס באופן רציף אולם בניגוד לד"ר זהארה המדובר בסיוע על פי דרישות וקבלת הוראות מבכירים בארגון החמאס, שנעשה באופן רציף, אינטנסיבי וישיר, בעל תוצאות מיידיות, ביודעה את המטרות, ולא פעולה שאינה מוחשית.

75. הנקבלת לא הפסיקה ולא התכוונה להפסיק בפעולותיה אלא לאחר שנעצרה בניגוד לד"ר זהארה.

76. בעניינו, חל מימד נוסף לעבירותיה החלות בקשר עם ארגון הטרור. פעילותה של הנקבלת חמורה לא רק מבחינת ההתקשרות עם ארגון הטרור הרצחני אלא גם לגבי העבירות הפליליות החמורות אשר נילו לה. כל הפעולות אשר נעשו על ידי הנקבלת לטובת ארגון החמאס נעשו ביודעין, תוך הסוואתן, ותוך שהיא מבצעת עבירות פליליות נוספות של קבלת דבר במרמה וכן סחיטה של אם שביתה חולה ומקבלת טיפול בארץ.

77. הסחיטה והאיום על אם שבתה חולה לכשעצמם עומדים בסתירה לערכים ולקוד האתי העומד בבסיסם של מקצועות הרפואה הבאים לסייע לציבור החולים ובוודאי שלא לאיים לפגוע בהם על מנת להשיג את מבוקשה של הנקבלת. לכך רק נוסיף את מצגי השווא שהציגה הנקבלת לציבור התורמים והרמייה כלפיהם תוך שימוש לרעה בחזותה ובכסות של סיוע לנזקקים ורפואתם. פעולות אלה פוגעות לאין ערוך בציבור עצמו, באמון הציבור ובאינטרס הציבורי.

78. התנהלות זו, חסרת העכבות, של הנקבלת, אף מחזקת את עמדת תזכיר המבחן אשר הוצג בביהמ"ש כי קיים חשש להישנות העבירות ומהווה שיקול לחומרא מבחינת הועדה.

79. ויודגש כי, אין המשתמע מאבחנה זו כי, מעשיו של ד"ר זהארה אינם חמורים. אלא שהועדה סבורה כי המקרה שבפנינו חמור יותר מבחינה הפעולות הנזכרות בעובדותיו, משכן וטיבן.

80. בנסיבות אלה הננו סבורים כי יש להטיל על הנקבלת עונש חמור יותר מזה של ד"ר זהארה ועל כן, לא סברנו כי יש מקום להשוות את הענישה לענישה מסוג התליית הרישיון כאשר בסוף שנות ההתלייה תוכל הנקבלת לשוב לעבודתה כזכות התבועה לה.

81. יתרה מכך, הננו סבורים גם כי, יש להשית עונש שיהווה תמרור הרתעה ואזהרה כלפי מעורבות העוסקים במקצועות הבריאות לבל יעשו ניצול ברישיונם ובאמון הציבור בהם על מנת לבצע עבירות הפוגעות בביטחון המדינה ואזרחיה תוך עטיית מסווה תמים של "סיוע לנזקקים ורפואתם".

82. סוף דבר:

83. הנקבלת מעלה באמון המדינה אשר העניקה לה את רישיונה ופגעה בה ובביטחונם של אזרחיה בעת התקשרותה עם ארגון הטרור וביצוע כל הנדרש ממנה עבורם.

84. לא זו בלבד, הנקבלת ביצעה שורה של עבירות נילוות והראתה כי היא חסרת עכבות בכל הנוגע לתמיכה בפעולות ובאידיאולוגיה של ארגון הטרור. פעולות אלה נעשו בסתירה לערכים המצופים מאדם העוסק במקצועות הבריאות.

85. לפיכך, בהתאם לכלל העובדות בהן הודתה הנקבלת וכן השיקולים לחומרא אשר נזכרים לעיל הוחלט על דעת כלל חברי הועדה לבטל לצמיתות את רישיונה של הנקבלת.

מר לירן אהרון צ'יפר	ד"ר, מאיה מנחמני פלקוב	עו"ד, נירה דורני בנימין
נציג ההסתדרות	נציגת משרד הבריאות	יו"ר הועדה-נציגת יועמ"ש